

De Kavelbode

Het blad voor de leden van Recreatiepark De Schoffel
Jaargang 33 nr. 3, augustus 2016

REDACTIONEEL

Op het voorblad van deze Kavelbode een van de allerjongste schoffelaars: Maribel Magalhães. Haar ouders vindt u op kavel 63 en Lieneke Wardenaar spotte haar.

Het zou zo mooi zijn als we de komende jaren steeds meer jonge gezinnen en jonge mensen lid kunnen maken van onze prachtige vereniging.

Het is nu ook officieel: de julimaand van 2016 is een van de slechtste zomermaanden van de afgelopen jaren en toch is het altijd heerlijk de tuinen te zien in al hun zomerse schoonheid.

In deze Kavelbode zal **Birger Jansen** het wifi-netwerk toelichten, waar we sinds kort gebruik van kunnen maken. Nu is werken op de tuin via internet beter mogelijk en kunnen jongeren in een ‘momentje voor zichzelf’ ook even genieten van verbindingen die nodig zijn om op de digitale snelweg te blijven. **Hans den Ouden** is de gelukkige peetvader van een groep eenden en dat mag iedereen weten. Natuurlijk ook weer enkele recepten van **Hetty Coene**, zodat u niet na hoeft te denken wat u op tafel gaat zetten. Volg gewoon haar aanwijzingen! In ‘GROND’ neemt **Wim Stoelinga** ons mee over de geschiedenis van bezit en afbakening en maakt de koppeling met onze gronden. Door leden is in het verleden veel geld ingebracht om tuinen aan te leggen en huisjes te bouwen; samen zijn we bezitters van een goed aangelegd park, Wim herinnert ons daaraan. Verder vraagt **Lieneke Wardenaar** ons de natuur en het leven in de tuin bij te houden en door te geven via de site Tuintellingen. **Beppy Roeters-Mulders** maakte weer een gedicht voor (klein-)kinderen, Wim Coene roept ons op om een WhatsApp-groep op te richten voor calamiteiten en **Jolande Sluyter** groet via een In Memoriam Ina Ningen die ons onlangs ontviel. Zelf ging ik eens kijken op de natuurtuinen 't Haantje aan het eind van de Lange Kleiweg en voegde een berichtje toe over de nieuwe konijnziekte.

Theo Brill

Vegetarisch culinair genieten

door Hetty Coene (kavel 125)

Vegetarisch hoofdgerecht voor 4 personen.
Italiaanse rijst met sperziebonen en tomaat.

300 gr witte rijst
500 gr sperziebonen
2 eetl olie
3 uien fijngesnipperd
1 bakje cherrytomaten(250 gr)
100 gr geraspte jonge Kaia's
1 bol mozzarella(125gr)
1 Bakkerij basilicum (15g)

Kook de rijst volgens de verpakking en laat even afkoelen in een grote schaal.
Kook de sperziebonen in ongeveer 7 min gaar en knapperig.

Fruit de ui in de olie goudbruin, schep de tomaten erbij en bak ze omscheppend 1 min mee.

Voeg de rijst toe en bak op hoog vuur steeds omscheppend tot de rijst heet is. Schep de geraspte kaas door de rijst. Scheur de basilicumblaadjes grof en schep ze losjes door de rijst, verdeel de mozzarella erover. Serveer met de sperziebonen.

Eet smakelijk!

De natuur kent geen beloning of straffen, enkel gevolgen.

Schoffelperikelen

door Hans den Ouden (kavel 33)

Beste Schoffelaars.

Sinds mijn vorige perikelen is er weer veel, maar ook weer niet heel veel gebeurd op en rond De Schoffel. De gemeente Rijswijk – ze hadden het wel beloofd – heeft nog geen groen licht gegeven betreffende de 'De nieuwe Schoffel'. Jammer, want we willen na meer dan 8 jaar praten en procederen toch wel heel graag weten of we - weliswaar in een verkleinde vorm - onze activiteiten kunnen voorzetten. U bent hier door ons bestuurslid Mark over geïnformeerd.

Wat wel positief is, dat onze 'huiseend' ineens opdook met 5 jonkies. Ze zijn inmiddels zo groot dat ze bijna gaan vliegen. Dat komt (denk ik) omdat ze elke dag bij ons op de tuin kwamen om een bammetje te bietsen. Hoe het verder op de weilanden ter hoogte van

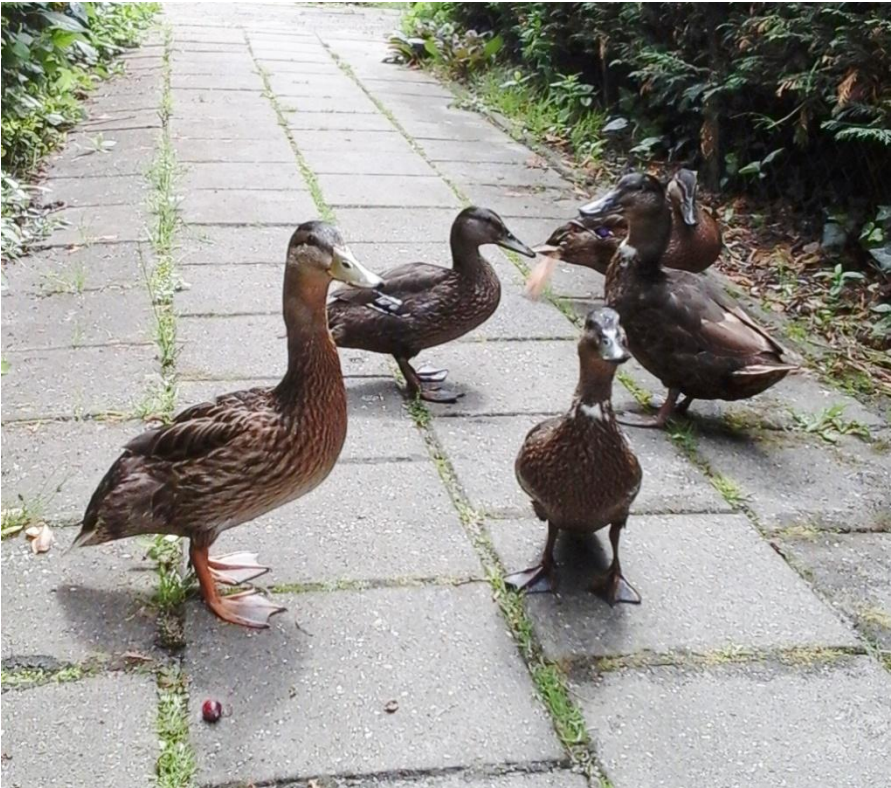
onze tuin gaat kan ik u niet vertellen. Het onkruid is daar zo hoog dat je niets meer kunt zien. En de ganzen houden kennelijk ook niet van dit hoge gras, want ze zijn massaal bij Boer De Boer neergestreken. Wat hij op zijn beurt weer niet leuk vindt, omdat hij ze al toeterend van zijn land tracht te verjagen. Toch jammer dat er op termijn huizen gebouwd gaan worden op deze landerijen en dat daardoor dit stukje natuur verdwijnt.

Wat ook mooi is....we hebben sinds kort wifi op De Schoffel. Piet heeft het met z'n team toch voor elkaar gekregen. (Birger Jansen zal u hier meer over vertellen (red.)) Ik hoop dat de dekking op ons terrein voldoende is zodat iedereen die daar behoefte aan heeft, het internet op kan.

En.... Piet en zijn team heeft De Schoffel ook 'romantischer' gemaakt. Aan alle elektriciteitskastjes werd een lamp bevestigd die als het donker wordt automatisch aan gaat. Het is uiteraard voor onze veiligheid, maar het ziet er ook heel romantisch uit.

Ik hoop dat er bij het verschijnen van de volgende Kavelbode in oktober meer duidelijkheid is gegeven door de gemeente Rijswijk.

Ik wens u voor nu in ieder geval een mooi zomerrestant toe op uw tuin!

Stadsuitbreiding:

Alle bomen omhakken en dan de straten naar hen vernoemen.

VLIEG EN BIJ

Het tweede voorleesgedicht voor (klein)kinderen

door Beppy (kavel 37 en 53)

*Toen oma aan de was was
kwam er een vlieg aan vliegen.*

Er was ook een bij bij.

*Samen gingen zij door de deur door
en vlogen over de weg weg.*

*Zij vlogen over bloemige bloemen
en over een boer en zijn boerderij.*

*Over guitige geiten en bokkige bokken,
schaapachtige schapen en kippenhokken.*

*Een kippige kip zag ze vliegen
en tokkelde tok tok tok.*

*De bij zoemde zoem zoem
de vlieg bromde brom brom.*

*De haan kukelde kukeleku
wat een gekakel nondeju.*

*Een varken knorde knorrig
maar die hield het voor gezien.*

*Plots kwam er een zwerm bijen aan zwermen
die zagen de vlieg en de bij.*

Weg vloog de vlieg en de bijen met de bij!

(wordt vervolgd)

Vogels in vóór- en achtertuin

door Lieneke Wardenaar, kavel 104/120

Doe mee met het grootste tuinonderzoek van Nederland!

Tuinen beslaan een groot deel van Nederland. Maar wat er allemaal in leeft aan verschillende soorten vogels, vlinders, zoogdieren, amfibieën en insecten weten we nauwelijks! Door middel van de 'Jaarrond Tuintelling' probeert een aantal organisaties en stichtingen, waaronder Vogelbescherming Nederland, Vogelonderzoek Nederland, de Vlinderstichting en de Zoogdierverseniging dat goed in beeld te krijgen. Als je denkt dat in tuinen alleen algemene planten en dieren voorkomen, dan heb je het mis. Maar ook van de gewone soorten weten we niet goed waar ze voorkomen. Daarom is het hard nodig om de natuur in tuinen beter in beeld te krijgen. Ook jouw tuin zit vol leven, geef het door!

Tel mee! Hoe werkt het?

Dat is allemaal te vinden op de website www.tuintelling.nl

De site is in maart 2015 online gegaan en al ruim 7.000 tellers doen mee. Ze gaven samen al bijna 89.000 tellingen door.

Op de website is te lezen hoe je je kunt aanmelden en je tellingen kunt doorgeven.

Ook worden bijzondere waarnemingen vermeld en kun je lezen hoe je bepaalde soorten kunt herkennen.

Leven in je tuin

Je kunt de dieren die in jouw tuin voorkomen ook nog een handje helpen door de tips & tricks die op de website worden vermeld, toe te passen. Een natuurvriendelijke tuin zorgt daarnaast ook voor nog meer soorten die zich hier thuis voelen en dus voor een verhoogde biodiversiteit in jouw tuin!

Een goede buur, is iemand die zijn gras even hoog laat groeien als u.

Grond! (*Eigendom en Economie*)

door Wim Stoeltinga (kavels 48/64)

Als beloofd zal ik deze zomer (nou ja, zomer?) een en ander schrijven over GROND.

De basis zal telkens zijn het interessante boek GROND van Jan-Hendrik Bakker - filosoof, docent en journalist. Het boek dateert uit 2011, het jaar waarin de Gemeenteraad zich in principe uitsprak tegen de Schoffel. Gelukkig doet de daarna aangetreden nieuwe coalitie er alles aan onze vereniging voor een groot deel te laten voortbestaan. Toch is het interessant iets te weten over wat grond in de geschiedenis heeft betekend op het vlak van eigendom en economie.

Jan-Hendrik Bakker neemt ons als volgt bij de hand.

Ooit moet er een moment geweest zijn dat een mens op het idee kwam een stuk grond voor zichzelf op te eisen. Hij (zij) zette een hek neer en verbood anderen voortaan zonder zijn of haar toestemming dat gebied te betreden. Grondbezit lijkt dus normaal, maar het roept toch altijd veel politieke en morele vragen op.

Op het Afrikaanse platteland is het nog steeds zo dat de landbouwgrond veelal gedeeld wordt en dat grond waarop men in het dorp woont na overlijden weer naar de gemeenschap gaat om aan anderen te kunnen worden toegewezen. Een sociaal patroon waar ik van harte mee instem.

Geld verving ruilhandel

Echter, de samenhang tussen *grond*, *macht* en *geld* is een gegeven dat zich in de loop van de geschiedenis heeft ontwikkeld. De nederzettingen breidden zich uit en werden steden. Oogstvoorraden die groter werden dan voor eigen gebruik nodig was, konden (en moesten) worden verhandeld.

Er kwam een 'markt' voor handel, want de directe ruilhandel van goederen in en tussen dorpen en nederzettingen was ontoereikend voor de almaar groter wordende opbrengsten. Zo ontstond ruim vijfduizend jaar geleden in Sumerië (het huidige zuidoosten van Irak) het eerste geld. De Israëlische munt, de sjekel (shekel), verwijst in naam nog altijd naar de Semitische oorsprong van het gebruik van geld. Een sjekel staat onder andere voor een bepaalde maat gerst. Het bezit van grond is inmiddels

een verschijnsel dat nog maar zelden ter discussie staat. Het wordt geregeld bij de notaris en de prijs van grond hangt af van de bestemming van de grond (economische toekomstwaarde).

Vruchtbare grond (die van De Schoffel is dat niet echt) is duurder dan arme grond en grond voor woningbouw in de grote steden is helemaal niet te betalen.

In onze moderne stedelijke samenleving speelt grondbezit een onzichtbare, maar uiterst belangrijke rol. Grond heeft hier nog maar nauwelijks een intrinsieke (het verbouwen van gewassen) waarde. Het zijn vaak de externe, economische factoren die de prijs van grond bepalen b.v. de behoefte aan woningen.

Woningnood

Ik kan mij goed herinneren dat in de jaren zestig en begin zeventig woonruimte zeer schaars was en veel jonge mensen bij ouders of familie gingen *inwonen*.

Waar ik wat betreft de grond van De Schoffel (die gemeenschappelijk eigendom is van alle leden!) moeite mee heb, is dat het eerder genoemde sociale aspect van een Afrikaanse samenleving geheel ontbreekt.

Mocht in Rijswijk een vergelijkbare woningnood ontstaan als in mijn herinnering, waarbij jonge mensen genoodzaakt worden bij ouders in te trekken, dan sta ik bij de poort van De Schoffel om de sleutels van onze tuin af te geven (uiteraard aan het bestuur, want onze grond is eigendom van alle leden).

Ongetwijfeld zal een maatschappelijk probleem als woningnood eerst regelmatig in het nieuws komen. Met als gevolg bij de gemeenteraad insprekende jonge mensen, ondersteund met felle leuzen en spandoeken! De maatschappij is sinds 1971 ingrijpend veranderd en het sociale aspect staat onder grote druk van (lokale) overheden en geld, want economie gaat boven alles.

Hoe de belangen van de Schoffelleden en de Gemeente (en projectbureau RijswijkBuiten) eerlijk en helder worden behartigd, zullen we binnenkort kunnen lezen.

Daarop wachtend heb ik zelf maar eens geprobeerd enig inzicht te krijgen in de tot op heden gepubliceerde plannen van de gemeente.

Papierjungle

Heel teleurstellend is echter dat een bijna onbeperkt woud van informatie van duizenden pagina's wordt ingestuurd, waar je als gewone burger nooit uitkomt.

Bij voorbeeld de door de gemeente Rijswijk op 28 juli 2016 in Groot Rijswijk gepubliceerde rubriek RegelRecht.

De omschrijving van de publicatie klinkt heel ingewikkeld: Ontwerp uitwerkings-/wijzigingsplan 't Haantje West 1, Deelplan 6 en 22, etc. etc. en dan heb ik het nog niet over de inhoudelijke beschrijvingen.

Probeer maar eens digitaal: www.ruimtelijkeplannen.nl (zoeken op NL.IMRO.0603.UWPSionDeelplan622-ON01 (uitwerkings-/wijzigingsplan 6 en 22) en

NL.IMRO.0603.UPSionDeelplan6-ON01 (Uitwerkingsplan deelplan 6).

Oefff.

Bovengenoemde plannen liggen ook tot 8 september 2016 ter inzage op het gemeentehuis.

Vooralsnog krijgt de gemeente het voordeel van de twijfel, maar dat heb ik de vorige keer al geschreven in mijn artikel 'De Twijfel voorbij?'.
Hopelijk staat in het komende voorstel van de gemeente klip en klaar te lezen wat er in 2019 (?) met De Schoffel kan gaan gebeuren - mits de leden ermee akkoord gaan natuurlijk. Ik ben benieuwd.

Het vee van Boer De Boer.

'Als ik nu dood ga, zal de zee mij meenemen.'

In dit In Memoriam een eerbetoon aan Ina Ningen die zich op verschillende manieren jarenlang in heeft gezet voor De Schoffel. Geschreven door Jolande Sluyter en met goedkeuring van Ina's partner Co van Rotterdam.

In 1971 liet Ina haar oog vallen op een stuk braakliggend terrein, waar men op dat moment bezig was een tuinvereniging op te richten. Ina was op dat moment werkzaam op het archief van het gemeentehuis in Rijswijk. Daardoor kon ze de gehele voortgang ook op de voet volgen. Zij schreef zich in voor het lidmaatschap van één tuin met goedkeuring van haar partner Co. Maar al snel werden het twee kavels: 86 en 87. Op dat moment waren dat nog de enige beschikbare tuinen die over waren op het complex.

Op de nog kale kavels stonden huisjes (schuurtjes eigenlijk) met alleen een deur er in. Na een jaar hard ploegen en zweten, om er iets meer tuin van te maken, heeft Ina de hulp ingeroepen van Wim Oudshoorn - een expert op het gebied van binnen- en buitengroen.

De heer Oudshoorn is leraar geweest op verschillende tuinbouwscholen en heeft tachtig boeken geschreven over het aanleggen van tuinen. Ina was niet de enige die gebruik maakte van zijn kennis. Vele leden hebben in die tijd - op aanraden van Ina - gebruik gemaakt van zijn expertise om hun tuin aan te leggen en in te richten met bomen, struiken, planten en bloemen.

Dit is niet het enige wat Ina voor de vereniging heeft gedaan. Zij zat in de kascommissie, maar werd vooral bekend met haar werk in en voor de tuincommissie. Tot op hoge leeftijd werden heggen, paden, borders en tuinen door haar altijd kritisch bekeken. Zij leerde de andere commissieleden hoe je de tuinen kon beoordelen en vooral waar je nou op moest letten!

Briefjes werden in de brieven bussen gedaan met daarop de aantekeningen, van het achterstallige onderhoud, maar ook complimentjes werden er gegeven als een tuin er keurig bij stond.

Met Ina waren de tuinrondes altijd heel leerzaam en gezellig. En wat hebben we altijd vreselijk gelachen met haar!

Ina was een heerlijk en warm mens, al zou je dat bij een eerste indruk niet meteen zeggen. Want oh wat kon Ina soms streng zijn en in communicatie soms heel kort door de bocht zijn.

Maar uiteindelijk wisten de mensen die haar beter kenden, precies hoe zij in werkelijkheid was en wat zij bedoelde!

Ina was en is voor mij en vele leden een Icoon van onze tuinvereniging De Schoffel.

Jolande Sluyter

Wifi op De Schoffel

door Birger Jansen

Tijdens de afgelopen ALV is besloten om ons park te voorzien van een wifi-netwerk. Dit om het verblijf voor onszelf en bezoekers aangenamer te maken: als je eens een onbekend plantje tegenkomt, dan wil je immers wel kunnen opzoeken wat het is!

Vanuit mijn werkervaring in de ICT had ik al eerder met het bestuur contact gehad rondom het aanleggen van wifi op het complex en nu werd het verzoek om e.e.a. uit te zoeken concreet. Er komt best wat bij kijken om een dicht beplant gebied van 200 x 150 meter 'gedekt' te krijgen. Wifi-signalen hebben veel last van water / vocht en daarmee ook beplanting. Tevens is het voor een wifi-netwerk als eerste ook nodig om een internet-aansluiting te hebben. Dat bleek op ons complex nog best lastig: er is geen TV-kabel (internet via Ziggo) en een telefoonaansluiting (internet via ADSL).... Eén telefoonaansluiting bleek zich wonderwel te bevinden bij een van de kavels midden op ons complex. Nadat hiervan de specificaties zijn opgezocht, bleek het inderdaad mogelijk om hier internet op aan te vragen. Bij ADSL is de afstand tot de wijkcentrale bepalend voor de maximaal haalbare snelheid en dat blijkt helaas niet gunstig te zijn. Omdat we in een afgelegen gebied zitten, is een maximale snelheid van 20 Mbit/s mogelijk. Ter vergelijking: Ziggo levert momenteel maximaal 300 Mbit/s. Maar beter iets dan niets en wellicht kunnen we in de toekomst met de nieuwbouw overstappen naar glasvezel. Ons netwerk is daar in ieder geval klaar voor.

Het internetsignaal wordt via een centraal verdeelpunt overgebracht naar een 4-tal antennes die geplaatst zijn langs het Clematispad. Met hulp van een aantal vrijwilligers zijn deze allemaal bedraad (voor de beste verbinding) en aangesloten. Langs het Asterpad zijn op dezelfde punten antennes geplaatst die allemaal 1-op-1 draadloos in contact staan met een antenne aan het Clematispad. Door voor deze opzet te kiezen, hoeft er geen lange kabel gelegd te worden om de kavels heen van het Asterpad naar het Clematispad. Een dergelijk lange kabel kan niet zonder te veel signaalverlies worden aangelegd.

De antennes en schakelapparatuur zijn allemaal van het professionele merk Ubiquiti Networks (www.ubnt.com). De Unifi serie van dit merk is in staat om alle antennes samen te laten werken om zo één netwerk te vormen in plaats van allemaal losse netwerken. Wanneer u met uw telefoon of iPad over het complex loopt, zal hierdoor automatisch steeds contact gezocht worden met het sterkste signaal (meestal de dichtstbijzijnde antenne) zonder dat u daar iets van merkt. Tevens is deze apparatuur op afstand te beheren en te controleren. Via overzichten is er te zien hoeveel apparaten er verbonden zijn en hoeveel data zij gebruiken. Tijdens het proefdraaien de afgelopen maanden zijn op een drukke dag 80 apparaten verbonden die gezamenlijk ruim 12 GB aan data verbruiken. Om het netwerk voor zoveel mogelijk aanwezigen bruikbaar te houden, wordt overmatig gebruik tijdens piektijden in de toekomst mogelijk aan banden gelegd.

Mocht u nog geen gebruik gemaakt hebben van het wifi-netwerk: schakel wifi in op uw apparaat en maak verbinding met het netwerk schoffel. Het wachtwoord dat u moet gebruiken is **deschoffel**. Zoals eerder beschreven: het wifi-signaal is erg gevoelig voor beplanting. De beste verbinding maakt u wanneer er een vrije zichtlijn is tussen het apparaat en de antenne.

Tot slot viel het bij het testen op dat sommige apparaten wel heel kort verbonden waren met het netwerk. Een bliksembezoek aan de tuin misschien? Het bleken schoffelaars te zijn die in een langsrijdende trein zaten. Hun telefoon maakte ongemerkt even verbinding bij het passeren van het complex!

Wist u dat?

- Een bosuil 'Oehoe –oehoe' roept om zo te laten weten dat hij de baas is in zijn jachtgebied?
- Een boomklever zijn naam dankt aan het dicht kleven van zijn nest met kleine klompjes klei?
- De Vlaamse gaai voor de winter duizenden eikels begraaft in het bos?
Veel daarvan vindt hij nooit meer terug. Daar groeien dan weer jonge eiken uit. De Vlaamse gaai staat daarom bekend, als de tuinman van het bos.
- Een jonge slak 3 jaar kan slapen en in die tijd ook niet eet?
- De egel als soort al leefde in de tijd van de Dinosauriërs?
- Vogels kauwen met hun maag?
In de maag van vogels zitten steentjes die zij bewust inslikken. De maagspier en de steentjes zorgen ervoor dat harde zaden kunnen verteren. Vogels voeren hun jongen uitsluitend zacht voedsel tot dat ze zelf kunnen eten.

Landelijke sterfte onder konijnen door virusziekte VHD

Informatie van het Universitair Diergeneeskundig Centrum Utrecht

Begin december 2015 zijn vanuit diverse delen van het land meldingen binnengekomen over acute sterfte onder konijnen. Op grond van het ziektebeeld en de gegevens die daarover beschikbaar kwamen, ontstond al snel het vermoeden dat het hier ging om een uitbraak van VHD (Viral Hemorrhagic Disease), ook wel Rabbit Hemorrhagic Disease (RHD) genoemd. Uit verder onderzoek is gebleken dat sprake is van een nieuwe variant van het virus, namelijk het RHD2-virus.

VHD is een ziekte die wordt veroorzaakt door een virus: het RHD-virus. Dit virus, dat zeer besmettelijk is, verspreidt zich door direct contact tussen

konijnen en ook indirect via urine, uitwerpselen, water, voedsel, kleding, handen en hokken. Stekende insecten kunnen ook een rol spelen in de verspreiding. Het virus kan tot ernstige ziekte en sterfte leiden bij konijnen (zie symptomen), maar is niet gevaarlijk voor mensen of andere gezelschapsdieren zoals honden, katten, cavia's en andere knaagdieren. Van het RHD-virus zijn twee varianten bekend: het RHD1- en het RHD2-virus. Het is belangrijk te weten welke virusvariant verantwoordelijk is voor een uitbraak/sterfgeval:

- De vaccins die op dit moment in Nederland geregistreerd zijn, bieden geen bescherming tegen RHD2 (wél tegen RHD1).
- De tijd die verstrijkt tussen het tijdstip van besmetting en het overlijden van het konijn is bij een RHD2-infectie langer (gemiddeld 3-5 dagen) dan bij RHD1 het geval is. Het virus krijgt daardoor meer tijd om zich te verspreiden.

Symptomen

Een konijn dat geïnfecteerd is met de klassieke variant van het virus zal veelal binnen 24-48 uur sterven. Bij RHD2 bedraagt deze termijn gemiddeld 3-5 dagen. In beide gevallen zien we soms (acute) benauwd-

heid, koorts, bloedingen en zenuwverschijnselen vlak voordat het konijn overlijdt. Daarnaast kan bij RHD2 een meer chronisch ziektebeeld gezien worden, waarbij het konijn gedurende langere periode algemeen ziek kan zijn. Vaak is er echter niets te zien aan konijnen met deze ziekte totdat ze acuut ziek worden en vrijwel meteen daarna sterven.

Aantallen en verspreiding binnen Nederland

Na de eerste berichtgeving over de sterfte als gevolg van VHD door de nieuwe virusvariant zijn bij de faculteit Diergeneeskunde vanuit het gehele land dagelijks nieuwe berichten binnengekomen over verdachte gevallen (plotselinge sterfte onder konijnen). Het aantal gestorven konijnen varieerde daarbij per keer van 1 tot 30 dieren. Omdat deze gevallen niet verder onderzocht zijn en de acute sterfte ook door andere ziekten veroorzaakt kan worden, gaat het in deze gevallen om een verdenking en niet een bevestiging van VHD. Op basis van de huidige gegevens met betrekking tot *bevestigde gevallen* lijkt het RHD2-virus zich geografisch over het hele land te hebben verspreid, waarbij sterfte als gevolg van deze virusvariant in ieder geval bevestigd is onder tamme én wilde konijnen uit de volgende provincies: Limburg, Gelderland, Groningen, Overijssel, Utrecht en Zuid-Holland. Verder zijn er op basis van microscopisch onderzoek bij overleden konijnen ook nog gevallen aangetoond in Drenthe, Noord-Brabant en Noord-Holland. Recent zijn ook de eerste gevallen in België gemeld.

OPROEP

Wim Coene stelt voor om een WhatsApp-groep te starten op De Schoffel. Het is heel eenvoudig: als u wilt deelnemen stuurt u Wim een WhatsAppberichtje of hij u wil toevoegen aan de groep. Als dat is gebeurd volgt u eventuele berichten, stuurt u een berichtje in of reageert u op een bericht.

Het doel van de WhatsApp-groep is in dit geval elkaar bij onraad of calamiteiten snel op de hoogte te brengen. Zo kan bij een (poging tot) inbraak snel iemand de politie waarschuwen of het deelnemende lid op diens tuin mensen zich bevinden die daar niet horen. Maar ook hulp bij ongelukken (vaak ben je in je eentje) kan iemand op deze manier snel gevonden worden. Het is niet de bedoeling dat het een gezellig praat-Appje wordt, maar **echt alleen** bij ernstige zaken ingezet wordt. Wim's nummer is 06-51412620.

Volkstuintjes in Rijswijk (1)

door Theo Brill (kavel 117)

Al heel lang ben ik nieuwsgierig wat er aan tuintjes ligt achter een klein paadje bij de bushalte 't Haantje aan het eind van de Lange Kleiweg vóór men het bruggetje bij de Calvé fabrieken over gaat naar Delft. Onder de rook- en stankcirkel van de Gistfabrieken blijkt daar een aantal mensen hun ideale plekje te hebben gevonden om op een zeer natuurlijke manier groenten, fruit en bloemen te verbouwen.

Op een mooie zondagmiddag loop ik even binnen en maak een praatje met de aanwezigen. Het complex is eigendom van de gemeente Rijswijk die - indien nodig - voor onderhoud van paden en sloten zorgt. Leden houden zoveel mogelijk zelf de paadjes en paden vrij van overwoekering. Eens per jaar wordt er tuinaarde geleverd. Voor een kleine 100 euro per jaar hebben de leden een tuin van pak 'm beet 100 vierkante meter.

Er mogen geen huisjes gebouwd worden op de tuinen en bestrijdingsmiddelen zijn zeer uit den boze. Een pomp in het midden zorgt dat de tuiniers hun dorstige plantjes kunnen 'voeden'. Ik telde in de gauwigheid ongeveer 20 afzonderlijke tuinen, maar prik me daar niet op vast want niet iedereen heeft eenzelfde stukje grond. Het is ook mogelijk een halve tuin te nemen.

Er komen af en toe ongenode gasten die plukgrage handen hebben en de tuinierster die me te woord staat is daarom blij dat de ingang wat verscholen ligt achter hoge bomen. Deze bomen houden volgens haar in de winter de koude wind uit het oosten ook tegen, zodat de gewassen een beetje beschermd kunnen overwinteren.

Een van de leden is aan het experimenteren met 'Permacultuur' en heeft heuveltjes gemaakt waarbij de zon en wind een bepaalde invloed hebben op de gewassen.

Permacultuur is de idee dat vers en gezond (lokaal) voedsel met respect voor de mens en de aarde is gegroeid. Als mensen bereid zijn de handen uit de mouwen en in de aarde te steken, vindt men dat diegenen dan ook toegang tot dat voedsel heeft of moet hebben.

Samenwerking tussen de mens en haar omliggende natuur is daarbij gericht op een 'harmonisch voortbestaan van beide', hoor ik. Een permacultuurtuin is het ontwerp van een lekkere (eetbare) tuin die niet alleen mooi, maar ook nuttig is voor jezelf en andere levende organismen.

Op een van de tuinen zijn ook twee bijenkorven te vinden waar het een drukte van belang is. De imker zorgt dat de bijenvolken gezond zijn en blijven en als er een zwerm met koningin uitvliegt, krijgt die

een plek op dit of een ander complex.

De honing is niet gewoon lekker, maar verrukkelijk zegt mijn

gesprekspartner. Ik geloof haar direct, want ik zie haar ogen alleen al bij de gedachte glinsteren. Misschien komen de bijen die ik op mijn eigen bloemen op De Schoffel zie ook wel uit deze kolonie - wie zal het zeggen?

De sfeer is gemoedelijk, maar toch wordt ook hier een lid die zijn of haar tuin verwaarloost, aangesproken. Natuurlijk mag, maar niet een overwoeking van onkruid, omdat iemand er even een half jaartje geen zin meer in heeft. Soms komt een tuintje vrij, omdat iemand het niet meer aankan of weg wil. Op dit moment is er een wachtlijst van 8 geïnteresseerde aspirant leden. Door een briefje in het mededelingenbord te hangen, geeft iemand aan dat hij of zij belangstelling heeft. Ook ex-leden van De Schoffel die het zonder huisje prima vinden om een groentetuintje te verzorgen, hebben hier een nieuwe plek gevonden. Misschien iets om aan te denken, als wij onze nieuwe tuintjes aan het spoor moeten inrichten? Sommige mensen hebben genoeg aan een groeiplek en hoeven niet zo nodig de rompslomp van een huisje etc. Bang om te moeten verdwijnen voor nieuwbouw is men niet, omdat de tuin binnen de geurcirkel van de Calvé fabriek ligt. Op het weiland naast dit tuincomplex komt weliswaar wat (lichte) industrie, maar daar is men niet bang voor. De kassen verderop zullen wel langzaam aan verdwijnen en de horizon zal beslist tussen nu en 10 jaar veranderen.

Ga gerust eens kijken naar de tuintjes. U zult versteld staan van de kleuren, geuren en oogst die noeste arbeid heeft opgeleverd. Hoewel ik De Schoffel uiteraard nog steeds het

leukste plekje van Rijswijk vind, zult u me af en toe toch even van mijn fiets zien afstappen als ik hier langs kom. Even midden in moeder natuur lopen en de harmonie voelen die hier voelbaar rondwaart.